

Uchwała Komisji Habilitacyjnej
z dnia 30 czerwca 2023 r.
zawierająca opinię w sprawie nadania dr Hannie Wolskiej
przez Radę Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Gdańskiego
stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne

Komisja Habilitacyjna powołana w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Hanny Wolskiej, w składzie:

1. prof. dr hab. Tadeusz Kocowski – przewodniczący
2. prof. dr hab. Eryk Kosiński - recenzent
3. dr hab. Magdalena Gurdek - recenzentka
4. dr hab. Henryk Nowicki - recenzent
5. dr hab. Ewa Szewczyk - recenzentka
6. dr hab. Mariusz Bogusz – członek
7. dr hab. Anna Rytel-Warzocho – sekretarz,

działając na podstawie:

- Art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 574, ze zm.), zwanej dalej ustawą,
- §20 Załącznika do Uchwały Senatu UG nr 13/23 określającej procedurę nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w Uniwersytecie Gdańskim,
- uchwały Rady Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Gdańskiego nr 7/2003 z dnia 27 lutego 2023 r. powołującej Komisję Habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Hanny Wolskiej,

po zapoznaniu się z autoreferatem habilitantki, czterema recenzjami oraz po przeprowadzeniu w dniu 30 czerwca 2023 r. kolokwium habilitacyjnego,

podjęła jednomyślnie (7 głosów za, 0 przeciw, 0 wstrzymujących się) uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Hannie Wolskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk prawnych, w dyscyplinie prawo.

Uzasadnienie

- I. Postępowanie habilitacyjne zostało wszczęte na wniosek dr Hanny Wolskiej w dniu 15 sierpnia 2022 r. Jako jednostkę organizacyjną posiadającą uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego właściwą do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego habilitantka wskazała Radę Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Gdańskiego. W dniu 28 listopada 2022 r. Rada Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Gdańskiego podjęła uchwałę (w głosowaniu tajnym, bezwzględną większością głosów) w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr H. Wolskiej w składzie: prof. dr hab. Tadeusz Kocowski (przewodniczący Komisji), prof. dr hab. Eryk Kosiński (recenzent) dr hab. Magdalena Gurdek (recenzentka), prof. dr hab. Anna Walaszek-Pyziół (recenzentka), dr hab. Henryk Nowicki (recenzent), dr hab. Mariusz Bogusz (członek Komisji) oraz dr hab. Anna Rytel-Warzocho (sekretarz Komisji). W związku z rezygnacją z udziału w pracach Komisji złożoną przez prof. dr hab. Annę Walaszek-Pyziół, Rada Doskonałości Naukowej wyznaczyła jako recenzenta dr hab. H. Nowickiego. Ponieważ prof. H. Nowicki już wcześniej został powołany w skład Komisji przez Radę Dyscypliny Nauki Prawne UG, Rada Doskonałości Naukowej wyznaczyła w to miejsce dr hab. Ewę Szewczyk. Komisja Habilitacyjna w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Hanny Wolskiej, w ostatecznym składzie, została powołana przez Radę Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Gdańskiego na mocy uchwały nr 7/2023 z dnia 27 lutego 2023 r. Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej w sprawie wyznaczenia terminu, miejsca i formy kolokwium habilitacyjnego odbyło się w dniu 29 maja 2023 r. w formie zdalnej. Komisja jednomyślnie podjęła uchwałę o przeprowadzeniu kolokwium habilitacyjnego na posiedzeniu komisji habilitacyjnej w dniu 30 czerwca 2023 r. w formie hybrydowej: w siedzibie Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (adres: Uniwersytet Gdański, ul. Jana Bażyńskiego 6, 80-980 Gdańsk) z możliwością uczestnictwa za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W dniu 29 maja 2023 r. o terminie kolokwium została poinformowana dr Hanna Wolska. W posiedzeniu komisji habilitacyjnym w dniu 30 czerwca 2023 r. wzięli udział wszyscy członkowie komisji habilitacyjnej powołani w jej skład, dr Hanna Wolska oraz członkowie Rady Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Gdańskiego.

- II. Wszystkie przedłożone recenzje mają charakter pozytywny. Zawierają jednoznaczne stwierdzenie, że habilitantka spełnia ustawowe wymogi do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego. W trakcie posiedzenia komisji habilitacyjnej w dniu 30 czerwca 2023 r. pozytywne opinie przedstawiły również pozostałe osoby wchodzące w skład Komisji.
- III. Jako główne osiągnięcie naukowe w rozumieniu ustawy habilitantka, stanowiące podstawę do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego była monografia pod tytułem Model relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami. Monografia została wydana w roku 2022 przez Wydawnictwo C.H. Beck. Dokumentuje ona rezultaty rozpoczętych przez habilitantkę w 2019 r. badań naukowych na temat relacji nawiązywanych pomiędzy podmiotami zajmującymi różne pozycje prawne w sferze gospodarki. Od 2020 r. habilitantka prowadziła powyższe badania w ramach projektu naukowego pt. Podmioty wolności działalności gospodarczej, którego była kierownikiem (grant dla młodych naukowców z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego).
- Głównym zamierzeniem naukowym monografii jest skonstruowanie i wskazanie specyficznych cech modelu relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami. Wybrany cel badań obejmuje również analizę podstawowych elementów modelu oraz ocenę obowiązujących unormowań w zakresie relacji zachodzącej pomiędzy powyższymi podmiotami. Biorąc pod uwagę wybrany przedmiot badań naukowych, wskazać należy, że tematyka próby stworzenia modelu i dokonania całościowej analizy relacji wzajemnych pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami nie była dotychczas podejmowana w doktrynie prawa gospodarczego publicznego. Postępująca komplikacja życia gospodarczego, wielość realizowanych w tym obszarze celów publicznych, złożone układy stosunków prawnych, współczesne wyzwania oraz zagrożenia geopolityczne sprawiają, że skonstruowanie modelu, wskazanie istoty oraz cech relacji nawiązywanej między krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami, stanowi interesujące i wartościowe zagadnienie badawcze oraz jest niezwykle potrzebne z praktycznego punktu widzenia. W przedstawionej przez habilitantkę monografii wskazane zostały trzy zasadnicze problemy (zagadnienia) badawcze, których analiza pozwoliła na osiągnięcie założonego przez nią celu naukowego. Pierwszy z nich odnosił się do

ustalenia zakresu podmiotowego modelu relacji. Drugi koncentrował się na zagadnieniu wywierania wpływu na kształt modelu relacji pomiędzy wymienionymi podmiotami prawa przez uwarunkowania aksjologiczne i uwarunkowania polityki publicznej. Ostatni z problemów dotyczył zależności i powiązań występujących pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami na płaszczyznach reglamentacji oraz regulacji działalności gospodarczej. Rozwiązanie nakreślonych wyżej problemów badawczych pozwoliło habilitantce również na udowodnienie podstawowej tezy rozprawy, według której model relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej, a przedsiębiorcami jest konstrukcją opartą na szeregu wzajemnie ze sobą powiązanych elementów, na które znaczący wpływ mają czynniki o charakterze normatywnym, aksjologicznym i politycznym (polityka publiczna). Czynniki te wyznaczają zależności i powiązania w ramach określonych płaszczyzn relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami w sferze gospodarczej. Nadają sens decyzjom prawnym, wskazując pożądane rezultaty ich wykonania, wyznaczają kierunek i zakres interpretacji norm prawnych, jak również stanowią kryteria oceny treści i rezultatów spełnienia tych norm. Ich połączenie prowadzi do skonstruowania i wskazania cech modelu relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej, a przedsiębiorcami. Sprecyzowanie głównego założenia badawczego pozwoliło również na wykazanie tez częściowych. W myśl pierwszej z nich, konstrukcja modelu stanowiącego przedmiot analizy pozwala na ukazanie różnej pozycji prawnej jej elementów podmiotowych, będących stronami relacji. Z jednej strony, są to podmioty, które dla podejmowania określonych działań wymagają wyposażenia w kompetencje, z drugiej natomiast, występują jako podmioty określonych praw i obowiązków. W myśl drugiej tezy częściowej, wśród wartości wyrażonych w zasadach prawa można wskazać takie, które determinują działanie i zaniechanie organów w sferze gospodarki i przesądzają o kształcie modelu relacji z przedsiębiorcami. Wartości te stanowią również gwarancje normatywnie wyznaczonego, pożądanego sposobu działania krajowych organów administracji publicznej względem uczestników życia gospodarczego. Zgodnie z tezą trzecią, prawo jest instrumentem, który wyposaża politykę publiczną w moc sprawczą, a zarazem barierą w zakresie swobody jej kształtowania przez upoważnione organy wobec samej administracji publicznej, jak i relacji zachodzącej pomiędzy nią a przedsiębiorcami. W czwartej tezie częściowej założyłam, że treść modelu relacji

między krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami kształtuje również pewien zakres władzy dyskrecjonalnej, który dostrzegalny jest między innymi przy sprawowaniu przez organy funkcji reglamentacyjnej oraz regulacyjnej. Władza ta skupia się na luzie decyzyjnym, dokonywaniu wykładni pojęć niedookreślonych oraz uznaniu administracyjnym. Konstrukcja pracy stanowi odzwierciedlenie prowadzonej analizy prawnej w obszarze problemów zdefiniowanych powyżej. Praca składa się z pięciu rozdziałów, kończących się podsumowaniami, zawierającymi wnioski cząstkowe. Przeprowadzone w monografii rozważania pozwoliły habilitantce na skonstruowanie i wskazanie cech modelu wzajemnych relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami, a także na ocenę obowiązujących unormowań w zakresie relacji zachodzącej pomiędzy powyższymi podmiotami. Zbudowany model relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami jest szerokim modelem postulatywnym. Opiera się ona na legitymizacji (istnieniu podstawy prawnej, zgodności z normami prawnymi), zależności (dane zachowanie łącznie jest z konkretnymi konsekwencjami prawnymi), powiązaniach (zakresu uprawnień i obowiązków), wartościach (dobro wspólne), polityce (działania i rezultaty ocenia się w kategoriach politycznych), oraz zaufaniu (przewidywalności, powtarzalności i pewności w tożsamyh działaniach lub zaniechaniach). Do elementów struktury podmiotowej tego modelu habilitantka zaliczyła, z jednej strony, krajowe organy administracji publicznej, a z drugiej, przedsiębiorców. W monografii habilitantka zajęła stanowisko, że podmioty te posiadają charakterystyczne cechy, które odzwierciedlają ich istotę i funkcjonowanie w sferze gospodarki, a także wskazują na odmienną i co do zasady, nierównorzędną pozycję prawną w łączących je relacjach. Autorka uznała, że krajowe organy administracji publicznej to podmioty działające w imieniu i na rachunek państwa, albo innego podmiotu władzy publicznej, któremu państwo przekazało część swojej władzy. Mają bezosobowy i polityczny charakter. Uzasadnienie ich występowania w gospodarce musi zaś odpowiadać zaplanowanym do wykonania funkcjom państwa. Osiągając cel, którym jest realizacja interesu publicznego, podejmują działania, czynności oraz przedsięwzięcia organizatorskie i wykonawcze, które mieszczą się w granicach kompetencji przyznanych im przez prawo oraz w określonych przepisami formach i środkach. Z tego też względu, w odniesieniu do krajowych organów administracji publicznej, nie ma zastosowania zasada „co nie jest

zabronione, jest dozwolone”. Z kolei przedsiębiorcy to podmioty praw i obowiązków, które prowadzą działalność gospodarczą we własnym imieniu i na własny rachunek. Nie muszą wykazywać szczególnej podstawy prawnej dla celów swoich działań, które ukierunkowane są zwykle na osiągnięcie zysku. Przedsiębiorcy mogą podejmować wszelkie działania, chyba że są one zabronione albo uregulowane przepisami prawa odmiennie od sposobu przez nich zamierzonego. Model relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami habilitantka scharakteryzowała poprzez wskazanie zestawu jego specyficznych cech. W monografii wyróżniła m.in. następujące cechy: Po pierwsze, relacja pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej i przedsiębiorcami jest kształtowana przez różne czynniki, wśród których istotną rolę odgrywają wyrażone w normach prawnych wartości. Określają one standard funkcjonowania krajowych organów administracji publicznej w relacjach z przedsiębiorcami. Są też źródłem gwarancji dla przedsiębiorców, które powinny znaleźć odzwierciedlenie w codziennej praktyce organów administracji publicznej. Wynikają z nich konkretne obowiązki dla organów i przedsiębiorców. Stanowią także uzasadnienie wykonywania przez krajowe organy administracji publicznej określonych funkcji w gospodarce. W tym stanie rzeczy Autorka zajęła stanowisko, zgodnie z którym model relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami jest modelem wartości. Po drugie, na model relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje polityka publiczna. Rozstrzyga ona o stopniu natężenia w gospodarce aspektów społecznych i gospodarczych oraz wyborze tych wartości, które powinny służyć interesowi publicznemu. Wpływa na kształt aktów powszechnie obowiązujących, wewnętrznych, jak również na brzmienie dokumentów politycznych, takich jak programy, strategie i plany. Model relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami jest zatem także modelem realizacji polityki publicznej. Po trzecie, na kształt modelu relacji pomiędzy krajowymi organami administracji publicznej a przedsiębiorcami wpływają wynikające z europeizacji procesy kierowane wobec administracji publicznej. Oddziałują one na politykę krajową oraz kształt regulacji normatywnych, określających aktywność krajowej administracji publicznej przede wszystkim od strony funkcjonalnej, która ma bezpośrednie przełożenie na relacje z przedsiębiorcami. Przeprowadzona w monografii analiza pozwoliła również na

zapropozowanie kilku postulatów racjonalizacyjnych *de lege ferenda* oraz *de lege lata*, skierowanych do polskiego prawodawcy. Wśród proponowanych kierunków legislacyjnych habilitantka wymieniła m.in.: zrezygnowanie z definiowania pojęć „organu administracji publicznej” oraz „przedsiębiorcy” w sposób odrębny w wielu aktach, albo wyłącznie na użytek jednego aktu normatywnego i wprowadzenia jednej definicji legalnej dla tych terminów; sprecyzowanie sytuacji prawnej małoletniego i osoby ubezwłasnowolnionej (przy określaniu definicji przedsiębiorcy); uzupełnienie zasad zawartych w rozdziale 6 PrPrzed poprzez wskazanie konsekwencji prawnych, które powstałyby, gdyby ocena funkcjonowania właściwego aktu normatywnego wywoływała istotne negatywne skutki gospodarcze lub społeczne dla przedsiębiorców. Metodą badawczą, która wykorzystana została w rozprawie była metoda dogmatyczna. Za pomocą tej metody dokonano analizy treści oraz interpretacji przepisów prawa, posługując się jednocześnie dyrektywami wykładni językowej, systemowej oraz funkcjonalnej. Metoda ta umożliwiła również teoretyczne i całościowe usystematyzowanie zagadnień podejmowanych w rozprawie oraz doprowadziła do rozwiązania konkretnych problemów praktycznych z zakresu obowiązywania prawa i jego stosowania. Analizę opartą na metodzie dogmatycznej uzupełniono uwagami o charakterze empirycznym, o podłożu aksjologicznym oraz prawnoporównawczymi, które pozwoliły na odniesienia do rozwiązań prawnych wypracowanych w innych krajowych porządkach prawnych w zakresie małoletniego przedsiębiorcy.

- IV. Na pozytywną ocenę zasługuje także pozostały dorobek naukowy habilitantki. Poza przedmiotową monografią jest autorką 43 publikacje naukowe, w tym 7 monografii, 13 rozdziałów w monografiach, 17 artykułów, 1 glosa, 2 redakcje monografii naukowych oraz redakcje naukowe 3 tomów czasopism. W ramach powyższego zestawienia znajduje się 9 publikacji obcojęzycznych. Habilitantka jest również autorką 12 haseł w dwóch leksykonach naukowych oraz jednego komentarza do ustawy. Wygłosiła 15 referatów naukowych, w tym 3 na seminariach międzynarodowych oraz 4 na Zjazdach Katedr i Zakładów oraz Zespołów Badawczych Publicznego Prawa Gospodarczego.

V. Habilitantka jest również kierownikiem i wykonawcą międzynarodowych oraz krajowych grantów naukowych finansowanych m.in. przez Narodowe Centrum Nauki (NCN), Polsko-Niemiecką Fundację na Rzecz Nauki (PNFN), Narodową Agencję Wymiany Akademickiej (NAWA). Odbiła trzy staże naukowe w instytucjach zagranicznych (Uniwersytet Justus-Liebig w Giessen - Niemcy, oraz Wydział Prawa Uniwersytetu Masaryka w Brnie – Czechy) oraz otrzymała z Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (NAWA) dwa stypendia zagraniczne na badania w Niemczech i Czechach.

VI. Komisja Habilitacyjna, uwzględniając:

1. ocenę dorobku naukowego dr Hanny Wolskiej i jej wkład w rozwój nauki prawa,
2. pozytywne recenzje sporządzone przez: prof. dra hab. Eryka Kosińskiego, dr hab. Magdalenę Gurdek, dra hab. Henryka Nowickiego oraz dr hab. Ewę Szewczyk,
3. przebieg kolokwium habilitacyjnego przeprowadzonego na posiedzeniu komisji habilitacyjnej w dniu 30 czerwca 2023 r., w tym autoreferat przedstawiony przez habilitantkę oraz przebieg dyskusji;

na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy, podjęła niniejszą uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Hannie Wolskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej:

.....

Prof. dr hab. Tadeusz Kocowski